

PS. En stor takk til dere som verdsetter klipprunden til noe mer enn de kr.75.- som jeg ber om. Tusen takkskal dere ha. Det kommer godt med.

TØNSBERG 13.oktober 1984.

Takk for sist og velkommen inn i en ny æra av fordeling av klipp og informasjoner via Norges Post-monopol de-lu Fra og med denne runden vil utsendelsen foregå på mandager. Dette fordi jeg ikke får klippene fra ARGUS før på fredag. Årsaken til dette er postverkets nye tilstramning A-B-C-post. B-post tilsvarer det gamle "TRYKKSAKER" som ikke brukte mer enn toppen to dager på å nå de fjerneste deler av landet. I dag bruker altså B-konvoluttene opp til 5 dager. Dette må vi altså finne oss i, eller sende alt som A-post. Dette blir vel ikke aktuelt.

Jeg skrev sist at det ikke var noen klipp den uken. Det stemte ikke for jeg fikk klippene fredag, da jeg sendte ut klipprunden. De kommer med nå i stedet, de var ikke spesielt hastverkspregede.

Det er morsomt å se at det nytter å mase, det har nå kommet inn saker og ting fra enkelte grupper rundt om i landet.

Fra Ringsaker UFO Forening kom det sendende informasjon om div. falske UFO-bilder som har florert i distriktet der i den senere tid. Se eget ark. Fra R.UFO.F kommer også "DATA FRA FLY OG...."

Fra Oslo-gruppen har jeg fått et lite referat:

Møte 25/9 hos Ruth Røsnes samlet 8 stykker. Erling Strand redegjorde for Prosjektet i Hessdalen og resultatene derfra. Roar Wister redegjorde for høstprosjektet i Hessdalen (FOTO), og om Holmlia, der det har vært endel aktivitet i det siste. Kanskje er dette et nytt aktivt område i Norge? (Jeg vil gjerne ha inn flere opplysninger om dette til klipprunden, og spiller ballen tilbake til Roar Wister, som har sendt dette referatet).

Kveldens vert er i besittelse av spesielle synske evner, og hun ga kvelden et meget interessant snitt, med å fortelle om sine spesielle opplevelser.

Knut HOLT og Roar Wister skal sammen lage en rapport om det mest interessante fra høstprosjektet i H.D.

30.september hadde vi Komitémøte hos Hans Kr. Moe i Oslo.

Jeg skal her gi et lite resymé av referatet.

Dagsordenen besto av punkter som Brosjyresentralen, Vår økonomiske situasjon, Bladet vårt og Evt.

Jeg sender med en side av min oversikt over "Operasjon oppfølgingsbrev"

Abonnementsøkning etter utsendelsen var ikk overvettets stor. 26 i den første helgen som det begynte å strømme inn resultater. Etter dette har jeg ikke fått snakket med Kalvik som pr. dags dato er i København. Der skal han møte rep. for SUFOI, slik at han får informasjon om hvordan det gikk på Rep.møtet der den 30. sept. Han sender nok en beskjed når han kommer hjem på onsdag.

Vi tvinner fingrene av ledd for at oppfølgingen kommer inn i et flytende spor.

Når det gjelder den økonomiske situasjonen er jo denne alt annet enn direkte lys, og vi diskuterte evt. tiltak hvis B.S. ikke skulle slå til. Men dette skal det tas nærmere standpunkter til på neste K.møte.

* Bladet vårt skal ut som dobbeltnummer neste nummer, og i den forbindelse vil Komitéen forsøke noe nytt,
* nemlig å holde et slags redaksjonsmøte. Vi skulle absolutt hatt med Kalvik her, men avstandene er jo ikke
* små mellom Oslo og Bergen, så vi lar Komitéen være redaksjonsråd denne gangen.
* Derfor skal alt stoff sendes Box 14 innen 10 november slik at vi kan få sett stoffet, komponert sidene,
* (om vi skal ha 60 eller 80) og sendt alt til Bergen for trykking innen 15.nov.
*

Send oss din mening.

Under eventuelt tok vi opp forskjellige brev som har kommet siden sist.

Bl.a. ble det vedtatt at merking av rapporter skal skje på følgende måte: år-måned-dato-nummer.

30. september 1984 nummer 1. blir da 840930-1

Det er fra nå av fritt å bestille lodder i vårt landsomfattende lotteri innen UFO-Norge.

De som gjerne vil selge lodder utenom MÅ huske på å føre disse navnene inn i egne lister slik at vi kan kontakte disse hvis de vinner et eller annet. Hjelp til, følg opp. Ikke bare la de få slite for alle. Dere behøver ikke ta hele bøker, ta opp en ca. bestilling blandt slekt og venner, og bestill det antall lodder herfra som er ønskelig. Husk 10.- pr. stk.

Til dere som vil ha TRÅDLØS TELEFON, ring hit for nærmere informasjon. Jeg selger denne for 2500 kroner pr. stk. Den har en rekkevidde på 300 meter fra baseapparatet og heter SANYO TH 2000.

Dette er et spesialtilbud som ikke er helt uten svartfarget preg. Pris i import vil ligge på over 3000.- Butikkpris kan vi ikke engang snakke om, da det ikke er lov å selge dette i Norge, men ta det med ro de aller fleste av televerkets montører reagerer ikke med annet enn hva som er lov og ikke hvis de får se apparatet i stuen din. Tro meg, jeg har selv vært ansatt i Televerket og har fremdeles mange kjente der. En av de har faktisk kjøpt en ti-minners telefon av meg. Stikk den. Det neste blir å selge sand i Sahara.

Jeg savner klipp/svar fra UFO-Sverige, kom igjen.

Vi hører om en vecka!

Hilsen Odd-Gunnar.

Når du lurer deg til et forbudt bål under kaffekjelen, overbevist om at ingen ser deg, har du helt glemt Klara.

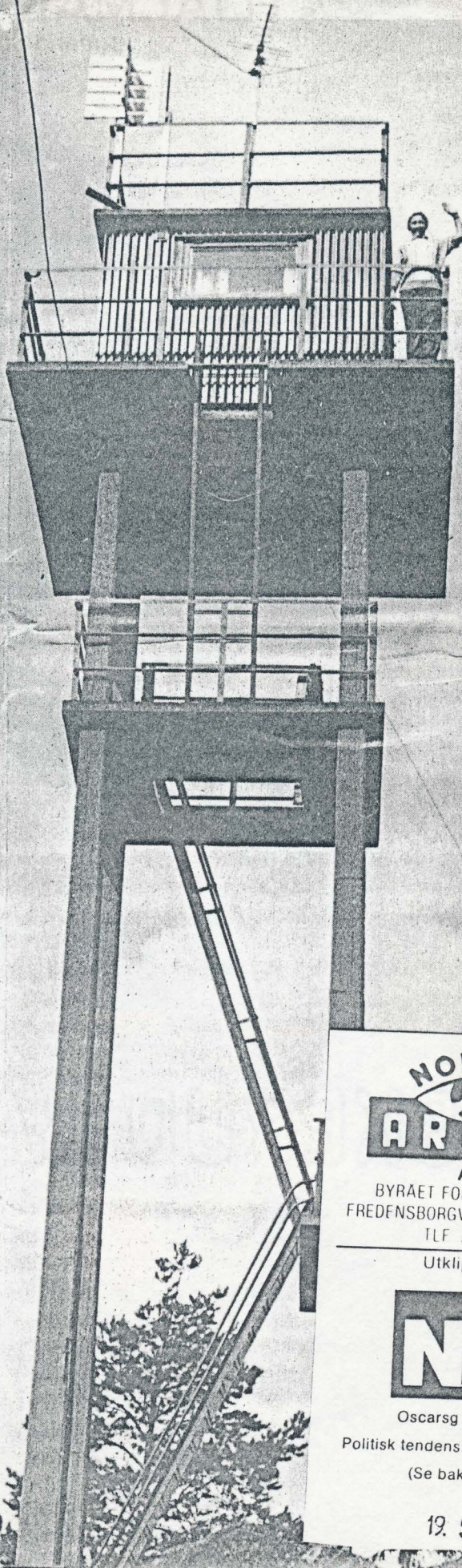
Klara bor i tårnet:

JEG DRØMMER OM Å FÅ SE EN EKTE UFO

Mange våger seg ikke engang opp i det 15 meter høye tårnet. Men Klara lider ikke av høydeskrekk. En uredd dame.

Hver vår lengter jeg ut i stillheten, sier hun. Her sover jeg godt.

**NORSKE
ARGUS**

A-S

BYRAET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN 24/26 - OSLO 1
TLF 20 46 75

Utklipp fra:

NÅ

Oscarsg 53 - Oslo

Politisk tendens: Uavh. Borgerlig
(Se baksiden!)

19. SEP. 1984

Langt inne i skogene ved svenskegrensen, der du snarere venter å møte hulder og skrømt enn folk, finner du Klara Buer. Høyt oppe i det gamle branntårnet på Linnekleppen.

— Har man ikke fred med seg selv, så får man det her, sier bondekona som i syv somre har vært brannvakt i det ensomme tårnet.

— Den første sommeren slo jeg alarm for hver minste tåkedott i lav høyde. Mer enn en gang rapporterte jeg fabrikkpipen på Borregaard, og bønder som kalket jordene sine.

Nå har jeg lært å skille mellom skogbrann, bråtebrenning og fabrikkrøyk, sier Klara, som er utrustet med telefon, walkietalkie, kikkert og et underlig peileapparat.

— I sommer har jeg kun rapportert en ordentlig skogbrann, men stadig har jeg kontakt med brannstasjonene om småbranner.

Hun har en hemmelig drøm hun knapt vil vedgå: At hun en dag skal oppdage en UFO. At silhuetten av en flyvende talerker vil vises på himmelhvelvingen. For UFOer er det jo så mange som har sett...

Klaras tårnrom er bittelite, snaue seks kvadratmeter. Med vinduer i alle himmelretninger. Tre små skritt mellom døren og veggen, og ett mellom sofaen og kjøkkenbenken. En gammel, og meget nobel, parafinlampe henger på skapet. Den furter. Et solcellepanel gjorde den overflødig forrige året.

— Naturopplevelsen her ute er sterk, sier Klara, og lar øynene gli over uendelige skogstrekninger, åskammer og bortgjemte vannliljetjern. Et storlagent panorama som gjør deg liten og ydmyk.

Enkelte føler ensomheten beklemmende. For meg er den næsten alltid god.

Bare når jeg har hatt besøk, er det vemodig å bli alene, forteller Klara.

— Da går det noen timer før jeg henter meg inn igjen.

Nå er bokfinken, som spiste av hånden hennes, borte. En hareunge legger av og til veien om tårnet. Den er ikke tam, men gjør henne likevel glad.

Ifjor hadde hun selskap av «kløvsauen» Waldemar. Han hjalp henne å bære proviant hver fredag. Nå er stakkars Waldemar selv blitt proviant.

— Det er vanskelig ikke å bli filosofisk her ute, sier Klara. Et helt liv har hun vært bondekone og oppdratt tre barn.

— Tidligere skrev jeg både dikt og prosa. Men det var før sønnen vår — odelsgutten — døde. Etter at Anders Kristian omkom, mistet jeg evnen til å rime.

Klara fikk det sørgelige budskapet på vei ned etter post og proviant ifjor. Anders, mannen hennes møtte henne og fortalte at sønnen var funnet død ved halmpressa ute på jordet.

— På stedet der jeg traff Anders den vonde dagen, står en gammel furu, minnes Klara.

— Grenene danner et na-

det skulle trykkes, sier hun beskjedent. — Jeg er levende interessert i lokalhistorie, og samlet stoff mest for min egen del. Grunnstammen i boken er dagboknotatene til mannen som passet tårnet for over 70 år siden, samt avisinnleggene til en senere vaktmann, Johan Olsen.

Klara forteller gamle sagn, sanne historier og historier med et snev av sannhet. Om Mandrapstjernet, om Klepp-trollet og han Ture-Jacob. Om solopp-ganger, solnedganger og møte med elg og rasende grevling.

— Jeg er aldri redd her ute, sier Klara.

— Kanskje fordi jeg aldri har hatt besøk av folk med ondt i sinne.

Men mannen min har lært meg noen nærkamp-knep for sikkerhets skyld.

Hun ler litt, og viser oss hvilken ublid behandling inn-trengeren kan vente seg. Både slag og spark og luftige judo-kast. Dessuten har hun kniv.

Da er det verre med spøkel-sene. Klara vet ikke riktig hva hun skal tro. Hun er ihvertfall lettet over at ingen har omkommet i tårnet.

— Jeg tror ikke på huldra og nissen, sier Klara.

— Jeg har heller aldri sett et gjenferd. Men man gjør seg så mange rare tanker sånn langt innpå skogen.

Klara er ansatt av Østfold Skogselskap. Hun er den siste brannvakten i det aller siste branntårnet i Norge. Nå er overvåkningsfly i ferd med å overta.

Hver fredag går Klara til handelsmannen etter proviant. I det lille tårnrommet finnes både kokeplate og kjøleskap.

Klara er den siste brannvakten i det aller siste branntårnet. Med et underlig peileapparat stedfester hun brann.

Tre skritt mellom døren og vinduet. Ett den andre veien.

Aschehougs adm. dir. Ole Sagfossen med Klaras bok om Linnekleppen. Sagn, fortellinger og lokalhistorie samlet i sene nattetimer i tårnet. Men den uredde brannvakten har mer på hjertet.

turlig kors. Under den underlige furua vokser en ung og frisk gran. Den minner om Anders Kristian.

Her har jeg god tid til å tenke, men det er likevel høytidsdagene som er verst.

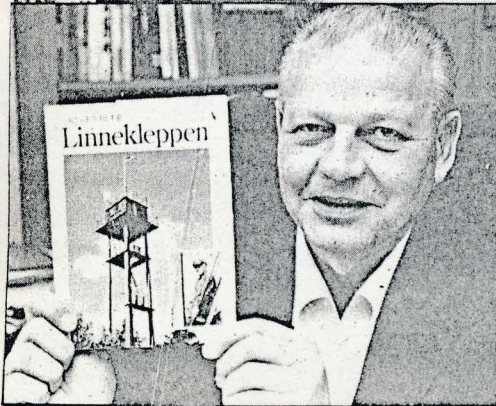
Selv om Klara ikke lenger skriver i verseform, er det blitt prosa. En bok om Linnekleppen kommer ut på Aschehoug Forlag i høst.

— Det var ikke meningen

— Flyene er et fremskritt, sier Klara.

— Men de er på vingene kun noen timer hver dag. Det kan like gjerne oppstå brann om kvelden eller tidlig på morgenen. Hva hender da? Vi burde fortsatt ha samarbeidet mellom tårn og fly, slik det er idag, mener Klara.

**Tekst: BERIT RINGSBY
Foto: BO-AJE MELLIN**

Utklipp fra:

 **Drammens Tidende
Buskeruds Blad**

Politisk tendens: Kons.

(Se baksiden!)

21. SEP. 1984

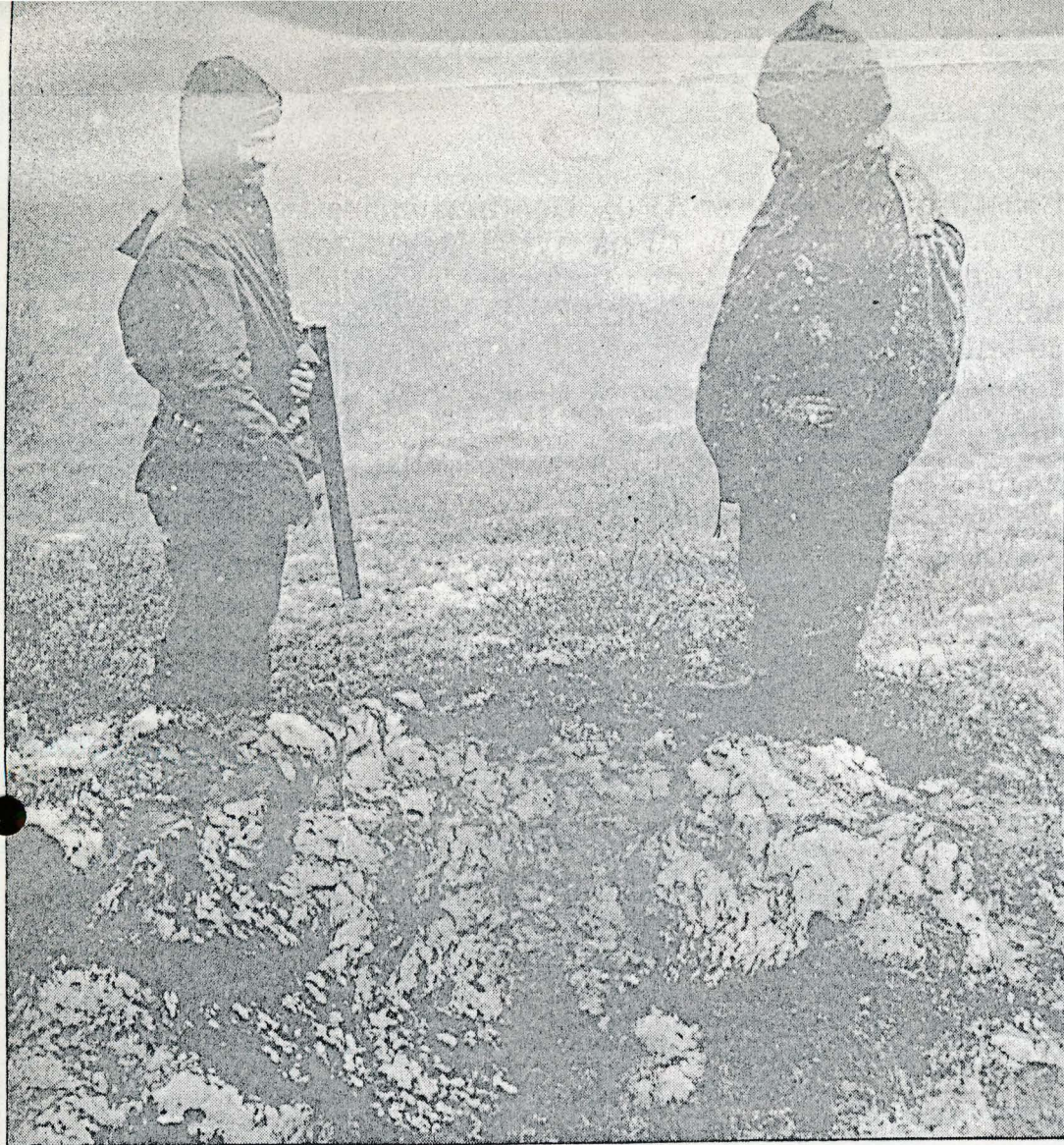
Hull etter UFO ved Gol?

GOL: Et lite kraterformet hull i bakken oppe på Raudalsfjellet i Gol har vakt nysgjerrighet etter at det ble oppdaget for kort tid siden. Hullet, som har en diameter på ca. en meter og er halvmeteren dypt ligger like ved en sti, på en rabbehaug 1100 meter over havet, et godt stykke fra bilvei og hytter. Det var en goling på moltetur som oppdaget hullet for en tid siden. Er det en spøkefugl med dynamitt som har vært på ferde, eller er det en meteoritt som har falt ned på Raudalsfjellet? Eller kanskje en UFO?

Side 7

Rypejeger Geir Helge Espeseth markerer dybden på «UFO-hullet» på Søråsen ved Gol.

— Hva slag krefter er det som har vært på ferde her, undres de to rypejegerne Geir Helge Espeseth og Odd Eiklid, som studerer det besynderlige «hullet» i bakken på Raudalsfjellet på Søråsen i Gol.

Dynamitt, UFO eller meteoritt?

SØRÅSEN/GOL: Hvilke krefter er det som har vært i sving på Søråsen i Gol en eller annen gang i løpet av de siste ukene? På Raudalsfjellet, ca. 1100 meter over havet, er det plutselig dukket opp et kraterformet hull i bakken, en meter i diameter og en halv meter dypt. Er det en meteoritt som har funnet sitt siste hvilested på rabbehaugen, eller er det en lokal spøkefugl med dynamitt som har vært på ferde?

Arne S. Haugen

Det var golen Odd Eiklid som ved en ren tilfeldighet ble oppmerksom på «hullet i bakken» da han var på moltetur for en tid siden. Han har selv hytte i Raudalen og er lommekjent i traktene.

— Jeg har trasket i disse fjelltraktene i alle år, men har aldri sett noe lignende her før, sier han til DT-BB.

— Dette kan ikke utelukkes, sier Ole Peder Sveen ved Solobservatoriet på Kjeller til DT-BB. — Vi blir bombardert av meteoritter hele døgnet, men de aller fleste brenner opp i atmosfæren før de i det hele tatt når ned til jorden.

Det er registrert 11 sikre tilfelle av meteoritter i Norge. Den eldste kjente meteoritten falt ned i Ski i 1848 og veide 850 gram. I 1902 falt det ned en meteoritt i Alta, som veide hele 77,5 kilo. Det ferskeste tilfellet stammer fra Sogn i 1978, og den veide 1,5 kilo.

Den mest berømte er nok likevel kjempemeteoriten som traff Sibir like etter århundreskiftet og som forårsaket et kjempekrater og skapte ødeleggelser i et stort område.

Organisasjonen NIVFO, Norsk Institutt for vitenskapelig forskning og opplysning, som særlig er opptatt av UFO-forskning, er også interessert i «hullet» på Raudalsfjellet.

— Det hele høres interessant ut, og vi vil gjerne se bilder av krateret, sier Kolbjørn Stenødegård til DT-BB.

Det kraterformede hullet i bakken ligger like ved en sti oppe på snau fjellet, ca. en halv times gange fra bilvei og nærmeste hytte. Det er fast fjellgrunn på stedet, og hullet er ca. en meter i diameter og halvmeteren dypt. Jord og stein har sprutet flere meter til side.

Det er grunn til å stille spørsmål ved hvordan krateret kan ha oppstått. Beliggenheten her, høyt til fjells, er da også med på å pirre nysgjerrigheten. Er det en spøkefugl som har moret seg med dynamitt? I så fall er det helt ulovlig og strengt forbudt. I det hele tatt vil vi tro det er svært få som kan se noe spøkefullt i å lage skjemmende sår i naturen så høyt til fjells uten noen som helst fornuftig grunn. På den annen side kan det kanskje være en meteoritt som i strid med de fleste odds har falt ned og gått til hvile på Raudalsfjellet. I så fall er det sjeldent og verdt å registrere.

Forbudt å sprengre

— Det er ikke lovlig å sprengre for moro skyld, sier overing. Odd Ropstad ved Statens Sprengstoffspeksjon til DT-BB. — Hvis det er brukt dynamitt her, må den eneste fornuftige hensikt ha vært å bli kvitt sprengstoff man ikke lenger har hatt bruk for. Men i så fall er fremgangsmåten helt ulovlig. Hvis man vil kvitte seg med sprengstoff skal dette brennes, og brenningen skal skje i kontrollerte former. Ellers kan det generelt sies at det er strengt forbudt å bruke sprengstoff til annet enn det formål det er anskaffet for.

Mulig meteoritt

Det kraterformede hullet kan også være noe så sjeldent som nedslaget etter en meteoritt, som på sin ferd gjennom universet er blitt «fanget opp av jorden» og forvillet seg ned på Raudalsfjellet.

A-S

BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Drammens Tidende
Buskeruds Blad

Politisk tendens: Kons.

(Se baksiden!)

21. SEP. 1984

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

 Drammens Tidende
Buskeruds Blad

Politisk tendens: Kons.

(Se baksiden!)

25. SEP. 1984

Lyn, ikke UFO

Det er neppe et UFO-hull man har funnet på fjellet på Gol. Derimot er det meget sannsynlig at hullet er sprengt ut av et lyn, sier en mann som ikke tror på ufoer, men som har desto større greie på lyn og lynnedslag.

— Lynnedslag kan være voldsomme, og det har vært mange friske tordenvær i sommer. I grunn med dårlig lederevne, som f. eks. fjell, blir sprevirkningen kraftig, sier mannen som synes teorien om UFO er bare tull.

— Det samme sier jeg til folk som påstår at de har sett kulelyn.

— Det er ganske vanlige lyn som ser litt rare ut, sier han..

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Arbeidets Rett

Røros

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

-3. OKT. 1984

UFO over Øversjødalen?

—Jeg er verken overtroisk eller plaget med å se syner, så jeg har vanskelig for å gi en fullgod forklaring på hva det var jeg så her i Øversjødalen sent lørdag kveld, sier handelsmannen i bygda Eilif Øversjøen til Arbeidets Rett. —Men at det var et uvanlig syn jeg hadde er hevet over enhver tvil. Og de lysa jeg så stammer verken fra fly eller helikopter, så mye er sikkert.

—For å begynne med begynnelsen, så var jeg på veg hjem på lørdagskvelden i halv ti tida da jeg så et lysblikk på frontruta i bilen. Lyset utviklet seg stadig sterkere og varierte mellom gult og

helt blankt, mens det så ut til stadig å komme nærmere og nærmere. Til slutt så jeg at Jet var tre adskilte lys som lignet på landingslysa til et fly. Det kom stadig lavere ned mot bakken, og jeg ventet bare på å høre det helt store smellet. Men så forsvant lyset bak en åsrygg omlag 300 meter unna, og seansen var over. Da hadde jeg sett lyset i et snaut minutt regner jeg med.

Lyset gikk på skrå mot bakken og jeg satt bare og stirret på lyset helt til det forsvant bak åsen. Like før det gikk bak åsryggen var det tydelig å se at bjerketoppene på åsen ble opplyst kraftig av lyset fra farkosten som hadde en avlang fasong. Å bedømme avstanden helt nøyaktig fra der jeg satt i bilen og til lyskilden for å kalle den det, er vanskelig, men åsryggen var omlag 300 meter unna. Lyset gikk på skrå ned

bak åsen nøyaktig lik et fly som går inn for landing. Jeg hørte derimot ingen lyd, og å lande bak åsen er helt umulig. Jeg trodde først det var et fly med landingslys på, selv om det er helt utenkelig. Etter episoden satt jeg lenge og ventet, ikke bare for å høre om det var noe som krasjet, men også i tilfelle det skulle dukke opp en bil som på et eller annet rart vis hadde kastet lyset i den retningen, noe som forøvrig er helt umulig. Men ikke noe forklaring på lyset kom. Det var bare bek mørkt.

—Opp gjennom åra har jeg sett mye rart i lufta, fra lynkuler til fly, men maken har jeg aldri sett. Og at det var et fly er helt utenkelig. Da måtte de ha gått rett i bakken. Men hva det kan ha vært, det setter jeg et meget stort spørsmålstegn ved, sier Eilif Øversjøen.

Myte-draperen Brahde,
ute og går igjen,
Vi gleder jo til han!

«Realfag mot år 2000»:

Myter og overtro avlivet på Blindern

OLE MATHISMOEN

Mange av hovedstadens borgere som hadde tatt velen til Blindern denne helgen, gikk nok fra akademikernes høyborg mer forvirret enn da de kom. Flere av foredragene de tre første dagene av realistenes jubileumsuke «Realfag mot år 2000», skulle nemlig belyse såkalt omstridte emner som «ønskekvissten» og «astrologi». Svaret var entydig: Vi lever fortsatt i en verden med myter og overtro.

Men de fleste av de 30 første foredragene i uken har nok likevel gjort sitt til å åpne dørene inn i den allsidige verden som finnes på Blindern. Over 3500 mennesker har deltatt på forelesninger denne helgen. Og det meldes om godt besøkte utstillinger og demonstrasjoner på alle fakulteter.

— Dette har gått over all forventning. Jeg er imponert over interessen fra byens borgere, sa dekanus dr. philos. Tore Amundsen.

Lørdag ettermiddag møtte en forventningsfull forsamling førsteamanuensis Nils Skogen, som skule fortelle hvorfor ønskekvissten slår ut.

— Selvsuggestion er det eneste rette svaret. Jeg tviler ikke på at kvisten har slått ut, det har jeg selv vært med på. Men det hele skyldes at vi vil den skal slå ut, enten fordi vi vet det er vann eller malm der vi leter, eller fordi andre som er med oss vet det, sa Skogen.

Det var tydelig at de «troende» var godt representert i salen. Da avslaget fra Skogen kom, gikk det et skuffelsens sukk gjennom det fulle auditoriet i fysikkbygningen.

Han viste til en rekke forsk-

ningsresultater på området, som alle har gitt samme resultat: ønskekvissten er intet pålitelig redskap.

Søndag formiddag var det observator Rolf Brahde som sto på podiet. Han tok livet av en myte som angår mange mennesker. Stjernebildene i astrologien og hvordan disse bestemmer vårt liv, var temaet. Med latter i stemmen drev han harselas over hele temaet. Brahde lurte sogar på hvordan astrologi kunne betegnes som et seriøst studium med plass på et universitet.

— Jeg fornekter ikke at stjernene — og da spesielt Solen — har betydning for livet på Jorden. Men jeg har aldri funnet logiske bevis for at dyrebildene — de tolv stjernebildene i Zodiaken — kan ha noen som helst innvirkning på det enkelte menneskets hverdag og liv, sa han.

Brahde gjorde så sitt beste for å avlive mange folks klokkertro på horoskoper gjennom å beskrive de metodene astrologene bruker. Han mente at det store antall metoder og fremgangsmåter gjør det hele mistenkelig fra starten.

— Det er ingen kunst å lage et horoskop som kan passe hvermann. De gangene personlige horoskoper stilles, er det basert på flaks og selvsuggestion når det slår til, sa han.

«Glåmdalen» 24-9-84 Tre måneder på én gang på Disenå

Olaf Mastad fra Disenå er på tråden. Nå kan han fortelle om tre måneder. Søndag morgen mellom klokka 4 og 5.30 så Mastad faktisk tre måneder i samme slengen. To av månedene var gule, mens den tredje var lys, omtrent som når vi ser på månen i dagslys. De tre månedene sto ikke på hverandre, det var et godt stykke mellom dem. Det virker som om skinnet fra de to gule var på vei østover på en måte, fra den egentlige månen. Mandag morgen klokken 4 var antallet måneder redusert til to, og

én av disse var lys. Mastad har aldri sett noe lignende, og søndag morgen vekket han kona slik at hun kunne bekrefte at han ikke så syner. Selv tror han det må være en form for gjen-speiling, men det kunne være artig og interessant for Mastad og andre av våre lesere om noen har en forklaring på dette fenomenet. Det kan godt tenkes at måneder dukker opp i flertall også senere denne uken, og Mastad gjentar tidspunktet, mellom fire og halv seks.

Th.

Oslo grønn

KØBENHAVN (VG) Ifølge en internasjonal undersøkelse er Oslo den byen i Europa som har mest grøntarealer å tilby sine innbyggere. Oslo har hele 360 kvadratmeter park pr. innbygger. Tokyo ligger nederst på listen med bare en kvadratmeter pr. person. København ligger nest sist med 1,5 kvadratmeter pr. innbygger.

REFERAT FRA KOMITEMØTE I UFO-NORGE SØND.30/9-84 kl.12.00

Sted: Hans ~~sk~~ Kr. Moe, Oslo

Tilstede: Hans ~~sk~~ Kr. Moe, Erling Strand, Knut Aasheim
Odd Gunnar Røed, Roar Wister.

Fordeling av referat: Avd.sør, vest, nord, Hans Aass, UFO-Rog.,
Per Ottesen, Ringsaker Ufo-forening,
Oslo Ufo-forening og tilstedeværende.

Dagsorden: 1. Brosjyresentralen
2. Ufo-Norge's økon.situasjon.
3. Bladet vårt
4. Eventuelt

1. Oppfølgingsbrevet er sendt ut:

4569brev 3661menn 862kvinner 46firmaer

Abonnementsøkning etter brosjyren, før oppf.brevet: 35 stk.
" " " " etter " " : 26 stk.

2. Den økonomiske situasjon til Ufo-Norge gjør at noe må
gjøres dersom "Brosjyresentralen" slår feil.

Forslag ble fremmet:

- Proff.lay-out som Ufo-Sverige Aktuell.
- Egen setting av bladet.
- Færre nr.
- Billigere blad (ev. fotokopiering)
- Konkurs og sanering av gjeld og derved
starte på nytt.

3.

Situasjonen er så kritisk at en fortsettelse med årlige
underskudd ikke kan aksepteres. Det er neppe framtid i det.?.
Komiteen er tvunget til å foreta seg noe, og ber om at alt
stoff til neste nr. blir sendt Odd Gunnar. Derved kan komiteen
vurdere hvilke muligheter vi har til å spare, og vil selv som
et eksperiment "sette" bladet.

Det er vedtatt at de to resterende nr. av UFO i år, blir
gjort om til et dobbelt-nr.

Frist for neste nr. er 15 nov. 60 eller 80 sider vil bli bestemt under setting. Man må underrette leserne om årsaken til mindre blad. (Dobbelt nr.)

4. Brev fra red. Kalvik ble referert (svar på brev fra Røed) Telefon fra Ufo-Rogaland ang. plikter etc. blir besvart med oversendelse av "regler".

Vedr. rapport merking ble det vedtatt å bruke årstall først. 30 sept. 1984=840930-1 (nr. 1)

Brev fra et medlem med masse spørsmål ble referert. Vi henviser til div. litteratur.

Brev fra Philip Mantel, England; Quest-bladet refererer til Hessdalssaken. De ønsker også Vaag-bildet.

Nytt rapport-skjema utarbeidet av K. Aasheim ble vedtatt å bruke heretter.

Børcke, Moe, Strand og Wister var på Universitetet lørdag 29.09 og hørte på R. Brahde forelese om "Ufo-finns dom". (Har vi ikke hørt den tittelen et annet sted?)

Brahde viste vanlig Ufo-frykt; 2 min. om Hessdalen: toglys. Videre latterliggjørelse, gamle tvil-historier etc, men hadde også utsagn om "Ufo som ikke kan forklares".

Avsluttet med å bryte opp uten mulighet for diskusjon.

Børcke klarte en "man-to-man-talk" etter forelesningen, der det kom fram at Brahde vil motarbeide at noen starter Ufo-forskning.

Komiteet ble avsluttet kl. 15.45.

Roar Wister. Møtereferent.

INFORMASJON TIL KLIPPRUNDEN FRA RINGSAKER UFO FORENING

Her følger bildene som verserte i Hamar Arbeiderblad for en tid tilbake. (11.8 og 3.9) Begge disse bildene er altså falske, og med god hjelp fra journalisten i avisen fikk vi raskt oppklart disse.

Stedet for "observasjonene" ligger bare noen hundre meter fra hverandre. Fotografene viste seg også å være i samme aldersklasse. Og motivet må vel sies å være å se hvor langt en spøk kan drives uten å bli avslørt.

(Sendingen fra Ringsaker inneholder også en liten brun konvolutt med en overraskelse i. En pose med for meg ny type drops. Jeg har nå etterpå observert dem i butikkene. Sure UFO, heter de, og de er virkelig sure. Jeg sitter og skjærer grimaser over en i dette øyeblikk) .

R.UFO.F. var en tur i Oslo og hørte foredraget til Erik Tandberg.

Dette handlet selvfølgelig om Romfart, og Tandberg forklarte på en meget lettfattelig måte om siste nytt i verdensrommet, og hva vi måtte kunne vente oss i en nær fremtid. Alt dette ble fremlagt på en så innlysende måte at alle med litt interesse for romfart kunne følge med i foredraget.

Det ehlts motsatte i opptreden og framføring, var den neste foredragsholderen. Den for oss ikke helt ukjente Rolf Brahde. Han holdt sitt foredrag om astronomi, med monoton stemme, uten noe nevneverdig engasjement og leste rett fra manus. For å gjøre det ekstra utrivelig for publikum, så lot han være å bruke høytaleranlegget. Selve innholdet i foredraget var som ventet; alt som Rolf Brahde ikke kan ta på er tull, tøys og fanteri.

På slutten fikk guttene fra Ringsaker en prat med formannen til Norsk Astronautisk Forening, Lorand Lukacs (med stum c). Etter det tok Hans Petter Halvorsen, Arvid Sunde og Wolfgang Michelson fatt på hjemveien, og hilser på denne måten til alle i Klipprunden.

Monterte "UFO'er"

Data fra fly og satellitter blir til bilder

Særtrykk nr. 4445
fra TU nr. 46 1983

Fjellanger Widerøe 4/5 eller mer nøyaktig deres avdeling Norsk Luftfoto og Fjernmåling, innviet i forrige uke sitt nye digitale bildebehandlingsanlegg for fjernmålingsdata. Dette er et effektivt hjelpemiddel i utarbeidelsen av kart og oversikter over naturressurser basert på fjernmålinger fra fly og satellitter.

Det nye anlegget har kostet ca 5 mill kroner i innkjøp, installasjon og opplæring og er levert av det kanadiske selskapet DIPIX Systems Ltd.

av CLAUDE R. OLSEN

Det er en naturlig utvikling at Fjellanger Widerøe nå tar i bruk et meget avansert bildebehandlingsanlegg for prosessering av fjernmåledata. Firmaet har erfaring helt tilbake til 1937 i bruken av fly og fotogrammetrisk kartlegging. Flyfotografering er jo også en form for fjernmåling, men idag omfatter fjernmåling mye mer, både fra fly og satellitter.

– Generelt kan en si at fjernmåling er å måle egenskaper på jordoverflaten fra fly og satellitter, mens fjernmåleanalyse er å analysere disse dataene, sier avdelingssjef Svein Erik Høst.

Det foreløpig siste skrittet innen flyfotografering er sidesende radar (SLAR – Side Looking Airborne Radar) som har vist seg meget nyttig i overvåkingen av oljesøl. NLF har en avtale med Statens Forurensingstilsyn om overvåking av oljeutslipp, og har montert en SLAR på et av sine fly. Radaren opererer uavhengig av lys og også i tåke, men den må gi tapt i tett skydekke og regn. Radaren gir derimot ikke informasjon om tykkelsen på oljelaget, og NFL arbeider derfor med å supplere radaren med mikrobølgeradio-

meter og multispektralscanner (flerbånds sveiper).

Ved å kjøre dataene fra flerbånds sveiperen gjennom den digitale bildeprosessor og kombinere signalene fra flere bånd, kan en lettere se hvor oljeflaket er tykke, og oppsamlingsfartøyene kan dirigeres dit. For ytterligere å støtte disse fartøyene burde bildene flyene ser også kunne sees ombord. NLF med støtte fra SFT og Statoil vil derfor i neste måned gjøre forsøk med å sende videobilder direkte fra fly til overflatefartøyene. Skipperen på et slikt fartøy vil dermed til enhver tid se hvor han er i forhold til oljeflaket.

Landsat ikke nøyaktig nok

De dataene som kommer fra Landsat-D er alle på digital form og krever et skikkelig bildeprosesseringsanlegg for å

kunne utnyttes. For Norge og de andre europeiske land har ikke oppløsningen på 80 meter vært god nok til å kunne utnyttes i særlig grad. I u-land derimot der kartdekningen ikke er så god, har Landsat-data vært til stor hjelp. Fjellanger Widerøe har gjennom Norconsult hatt flere kartleggingsoppdrag i forbindelse med utbyggingsprosjekter der satellittdata kombinert med flyfoto har gitt nødvendig grunnlagsinformasjon.

Når den neste generasjonen satellitter, slike som den franske SPOT, blir skutt opp, vil satellittdata kunne anvendes i ressursplanleggingen, også i europeiske land. Oppløsningen vil da bli 10 meter i svart/hvitt (pankromatisk) og 20 meter i farger (multispektralt). Med en slik oppløsning vil de enkelte teigene på norske småbruk synes, likeså veier og større bygninger.

— Det er viktig å ikke se på satellittbildene isolert, men i sammenheng med mer lokale bilder og kart, sier hovedansvarlig for den digitale bildebehandlingen hos Fjellanger Widerøe Øystein B. Dick. Digitale topografiske kart er et eksempel på en slik kombinasjon. Målet vårt er at bildebehandlingen skal kunne ut i et generelt geografisk informasjonssystem der alle data er samlet om et område, sier han.

5 millioner kroners anlegg

Det nye anlegget hos Fjellanger Widerøe, ARIES II, består av en arbeidsstasjon, bildeprosessor, vertsmaskin og filmskriver, og er utviklet og levert av det kanadiske selskapet DIPIX Systems LTD. Arbeidsstasjonen består av en fargemonitor, en tablet og en vanlig alfanumerisk terminal for kommandoer til vertsmaskinen. Bildeprosesseringsen skjer i en mikroskin av typen DEC LSI 11/02 med et gjenoppfriskningsminne på 1 MB som kan fordeles på 1-7 bilder. På fargemonitoren kan fire bilder betraktes samtidig, men den vanlige arbeidsmåten er å detaljbearbeide på den ene halvdel av skjermen og ha et oversiktsbilde på den andre delen.

Vertsmaskinen er en DEC PDP 11/44 som er tilknyttet en harddisk på 200 MB hvorav 170 MB er tilgjengelig for bilde-lagring. Resultatene av bildeprosesseringsen går til en Optronics P-1500 filmskriver, og det er bearbeidingen av disse filmene som gir det endelige satellitt- eller flyfoto. Selve anlegget kostet i underkant av 3 mill kroner, mens totale investeringer inklusive opplæring, innkjøring og lokaler kom på 5 mill kr.

